

መጽሐፈ ዮሴፍ እና የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድሼንቲስት ቤተክርስቲያን - ቁጥር ሠላሳ ዘጠኝ

Jeff Pippenger
2026-02-02

ቁጥር ሠላሳ ዘጠኝ

የ2024 ውጫዊ አልፋ መሠረት ፈተናን የሚከተለው ውስጣዊ አሜጋ የመጨረሻ ድንጋይ ፈተና፣ “ጎተራ” እንዲሁም በጎተራው ውስጥ የሚቀመጠው “ሥጋ” ምን እንደሆነ መግለጫ ይጠይቃል። ፈተናው ትንቢታዊ ነው፣ የውስጥም ሆነ የውጭ የእውነት መስመር አለው። እንቁዎቹ የJames White ቀሪ ሕዝብ ናቸውን? ወይስ የእግዚአብሔር ቃል እውነቶች ናቸው? ሁለቱም ናቸው።

በ9/11 ጊዜ፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ ትንሹን መጽሐፍ እንዲበላና መሠረቶቹ በዚያን ጊዜ ወደ ተጣሉባቸው የኤርምያስ የቀድሞ መንገዶች እንዲመለስ ተጠራ። በ9/11 ጊዜ፣ የሐንስ በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ እንዲለካ በተነገረው ጊዜ፣ ሁለት ነገሮችን እንዲለካ እንደ ተነገረው ታየ። መቅደሱንም ሆነ በውስጡ የሚሰግዱትን ሁለቱንም እንዲለካ ተነገረው። የአሕዛብ 1,260 ዓመታት መቅደሱንና ሠራዊቱን ከመርገጥ የተነሣውን አደባባይ እንዲተው ተነገረው። መቅደሱና ሠራዊቱ መቅደሱና በውስጡ የሚሰግዱት ናቸው።

በ2023፣ በ9/11 የወረደው ያው መልአክ እንደገና ወረደ፣ የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክትንም ከማጎተሙ ፈታ፤ ከዚያም በ2024፣ የሮም ምልክት እንደ ሚሊራውያን ዘመን ራእዩን ገና እንደሚያቆም ወይስ እንደማያቆም የሚፈትነው ውጫዊ መሠረታዊ ፈተና መጣ።

የሰማይ “የተከፈቱ መስኮቶች” የቤተ መቅደሱ ውስጣዊ የአሜጋ ፈተና መምጣትንና “እንድትመለሱ” የተሰጠውን ጥሪ ያመለክታሉ። ፈተናው ሁለት ምልክቶችን መለየትን ይጠይቃል። ሦስተኛው መልአክ በ1844 ሲመጣ፣ ከዚያም እንደገና በ9/11፣ የሐንስ ቤተ መቅደሱንና በውስጡ የሚሰግዱትን እንዲለካ ተነገረው፤ ይህም በ2023 ውስጥ ቤተ መቅደሱንና አምላኪዎቹን የሚለካ ትንቢታዊ ሥራ መኖሩን ያመለክታል። ሚልክያስ “ጎተራው” ምንድን ነው? “ምግቡስ” ምንድን ነው? የሚለውን ጥያቄ ያነሣል። እነዚህ ተመሳሳይ ጥያቄዎች በሚለር ሕልም ውስጥ “ሣጥኑ” ምንድን ነው? “ጌጦቹስ” ምንድን ናቸው? በሚል መልኩ ይቀርባሉ።

የሚለር ሕልም በራእይ አሥራ ዘጠኝ ውስጥ ያለችው ድል አድራጊቱ ቤተ ክርስቲያን ነጭ በፍታ ለብሳ በሠራዊት ጌታ ነጭ ፈረሶች ላይ እንድትጋልብ የምትነሣበትን ስፍራ እንደ ሰማይ የተከፈቱ መስኮቶች ይለያል። የተከፈቱት መስኮቶች የሚልክያስ በረከት ወይም እርግጥን የሚፈስስባቸው ስፍራ ናቸው። የሚለር የተከፈተ መስኮት ቆሻሻው የሚወገድበትና ዕንቁዎቹ ወደ ሣጥኑ የሚሰበሰቡበት ስፍራ ነው።

የሰማይ መስኮቶች የተጠቀሱበት የመጀመሪያው ማጣቀሻ በኖኅ ታሪክ ውስጥ ነው፤ እነዚያም መስኮቶች በተከፈቱ ጊዜ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ዝናብ ዘነበ። መስኮቶቹ በተከፈቱ ጊዜ በመርከቡ ላይ ስምንት ነፍሳት ነበሩ። በቀይ ባሕር የተደረገው ጥምቀት የርዳዳስ እስኪሻገር ድረስ የቆየውን የአርባ ዓመት መንከራተት አስገባ። በኋላም ክርስቶስ በዚያው ስፍራ በተጠመቀ ጊዜ፣ ለአርባ ቀን ወደ ምድረ በዳ ተነሳ። በጥምቀቱ እንደ ተመሰለው ከሞት በተነሣ ጊዜም፣ ወደ ሰማይ ከማረጉ በፊት ደቀ መዛሙርቱን ለአርባ ቀን አስተማረ።

እልፍኝታ የምታደርግ ቤተ ክርስቲያን ከሰልፈኛይቱ ቤተ ክርስቲያን ወደ ድል አድራጊይቱ ቤተ ክርስቲያን ሲለወጥ፣ በሠላሳ ዓመቱ ያለው ንጉሥ ዳዊት ለአርባ ዓመት ይነግሣል። ድል አድራጊይቱ ቤተ ክርስቲያን በነቢይ፣ በካህን እና በንጉሥ ትወክላለች። አገልግሎቱን ሲጀምር ዕድሜው ሠላሳ ዓመት የነበረ፣ ለሃያ ሁለት

ዓመትም ያገለገለው ነቢይ ሕዝቅኤል ነበር፤ ያንም አገልግሎት የጀመረው ሰማያት በተከፈቱ ጊዜ ነበር።

በሠላሳኛው ዓመት፣ በአራተኛው ወር፣ በወሩም በአምስተኛው ቀን፣ በኮባር ወንዝ አጠገብ ከምርኮኞች መካከል ሳለሁ፣ ሰማያት ተከፈቱ፤ እኔም የእግዚአብሔርን ራእይ አየሁ። ሕዝቅኤል 1:1።

በሠላሳ ዓመቱ ዮሴፍ እንደ ካህን መንገሥ ጀመረ፤ እስልምና የሚያመጣውን የምሥራቅ ነፋስ ተጋፍጦ ቆመ፤ ይህም ግብፅን፣ በባሕር ውስጥ የሚተኛውን ዘንዶ፣ የአንድ-ዓለም መንግሥት እንድትተገብር ያስቻለ እየተባባሰ የሚሄድ ቀውስ አመጣ። በዚያ ቀውስም ዮሴፍ ምግቡን ወደ ጎተራዎቹ ሰበሰበ።

በ2023 ዓ.ም. ሐምሌ፣ በምድረ በዳ ድምፅ ተሰማ፤ ከዚያም የይሁዳ ነገድ አንበሳ የእኩለ ሌሊት ጩኸትን መልእክት ማህተሙን መፍታት ጀመረ። በ2024 ዓ.ም.፣ መሠረታዊው ውጫዊ የአልፋ ፈተና ሁለት ወገኖችን ለየ፣ የማህተም መፈታቱም ሂደት ቀጠለ። አሁን ግን በ2026 ዓ.ም.፣ ዳግመኛ ሁለት ወገኖችን የሚለይ የቤተ መቅደሱ ውስጣዊ የአሜጋ ፈተና ደርሶአል።

ክርስቶስ እንደ ቃል ኪዳን መልእክተኛ ከብዙዎች ጋር ቃል ኪዳንን ያጸናበት የተቀደሰው ሳምንት ቤተ መቅደሱ አደባባይና ቅዱስ ስፍራ ነው። ከጥቅምት 22 ቀን 1844 ጀምሮ ሚካኤል እስኪነሣ ድረስ (እርሱ በዚያ የተቀደሰ ሳምንት መጨረሻ ስቴፋኖስ በድንጋይ በተወገረ ጊዜ እንዳደረገው) ቅድስተ ቅዱሳን ነው። የጸደይ በዓላት በዚያ የተቀደሰ ሳምንት ተፈጽመዋል፤ እነርሱም የበዓላቱ አልፋ ናቸው፤ የበልግ በዓላትም፣ መለከቶች በመጀመሪያው ቀን፣ የስርዖት ቀን በአሥረኛው ቀን፣ ከዚያም የዳስ በዓል ከአሥራ አምስተኛው እስከ ሀያ ሁለተኛው ቀን ድረስ፣ እነዚህ የበዓላቱ አሜጋ ናቸው።

“እንዲሁም ከሁለተኛው ምጽአት ጋር የተያያዙት ምሳሌያዊ ጥላዎች በምሳሌያዊው አገልግሎት የተጠቆመው ጊዜ ሲደርስ ሊፈጸሙ ይገባ ነበር። በሙሴ ሥርዓት ስር የመቅደሱ ማንጻት፣ ወይም ታላቁ የማስተስረያ ቀን፣ በአይሁድ ሰባተኛ ወር በአሥረኛው ቀን ይከናወን ነበር (ዘሌዋውያን 16:29-34)፤ በዚያም ሊቀ ካህኑ ለእስራኤል ሁሉ ማስተስረያ ካደረገ በኋላ፣ እንዲሁም ኃጢአታቸውን ከመቅደሱ ካስወገደ በኋላ፣ ወጥቶ ሕዝቡን ይባርክ ነበር። ስለዚህም ክርስቶስ፣ ታላቁ ሊቀ ካህናቸውን፣ ኃጢአትንና ኃጢአተኞችን በማጥፋት ምድርን ለማንጻት፣ እንዲሁም በመጠበቅ ላይ ያሉ ሕዝቦችን በማይሞት ሕይወት ለመባረክ እንደሚገለጥ ተታመነ። የሰባተኛው ወር አሥረኛው ቀን፣ ታላቁ የማስተስረያ ቀን፣ የመቅደሱ ማንጻት ጊዜ፣ በ1844 ዓመት በጥቅምት 4ያ ሁለት ላይ የዋለው፣ የጌታ መምጣት ጊዜ ተደርጎ ተቆጠረ። ይህም ከዚህ በፊት ከቀረቡት ማስረጃዎች ጋር ይስማማ ነበር፤ 2300 ቀናቹም በመከር ወቅት እንደሚያበቁ ያሳዩ ነበር፣ ድምዳሜውም የማይቋቋም ይመስል ነበር።”

በማቴዎስ 25 ያለው ምሳሌ ውስጥ የመጠበቅና የእንቅልፍ ጊዜ በሙሽራው መምጣት ይከተላል። ይህም አሁን ከቀረቡት ክርክሮች ጋር፣ ከትንቢትም ሆነ ከምሳሌያዊ ምልክቶች አንጻር፣ የሚስማማ ነበር። እነዚህም ለእውነተኛነታቸው ጽኑ እምነት ያስገኙ ነበር፤ እናም “የእኩለ ሌሊት ጩኸት” በሺዎች የሚቆጠሩ አማኞች ተሰብኮ ነበር።

“እንደ ማዕበል ሞገድ ያ እንቅስቃሴ በምድሪቱ ላይ ተጠራርጎ አለፈ። ከከተማ ወደ ከተማ፣ ከመንደር ወደ መንደር፣ እንዲሁም ወደ ሩቅ የገጠር ስፍራዎች ደረሰ፤ እግዚአብሔርን በመጠበቅ የነበሩት ሕዝቡም ሙሉ በሙሉ እስኪነቁ ድረስ ቀጠለ። እንደ ማለዳ ጫጋግ በምትወጣ ፀሐይ ፊት እንደሚጠፋ ሁሉ፣ አክራሪነትም በዚህ አዋጅ ፊት ተወገደ። አማኞች ጥርጣሬያቸውና ግራ መጋባታቸው እንደተወገደ አይ፣ ተስፋና ድፍረትም ልባቸውን አነቃቃ። ሥራው የእግዚአብሔር ቃልና መንፈስ የሚገዛው ተጽእኖ ሳይኖረው በሰው ስሜታዊ እንቅስቃሴ ጊዜ ሁልጊዜ ከሚገለጡት ከእነዚያ ጽንፎች ነጻ ነበር። በባሕርይውም ከጥንታዊቷ እስራኤል መካከል ከእርሱ አገልጋዮች የተላኩ የግሣጼ መልእክቶችን ተከትለው የሚመጡትን የራስ ማዋረድና ወደ ጌታ የመመለስ ዘመኖች ይመስል ነበር። በየዘመኑ የእግዚአብሔርን ሥራ የሚለዩ ባሕርያትን ይሸከም ነበር። የልብ ጥልቅ መርመራ፣ የኃጢአት መናዘዝ፣

ዓለምንም መተው እንጂ እጅግ የሚፈነጥዝ ደስታ ትንሽ ነበር። ጌታን ለመገናኘት መዘጋጀት የተጨነቁ ነፍሳት ሸክም ነበር። ጽኑ ጸሎትና ራስን ያለ ማስቀረት ለእግዚአብሔር መቀደስ ነበረ።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 400።

የጸደይ በዓላት በቅዱሱ ሳምንት ተፈጽመው ነበር፤ የቀደመውም ወይም የአልፏ ዝናብ በዚያን ጊዜ በጴንጤቆስጤ ፈሰሰ፤ እንዲሁም ይህ በመኸር በዓላት ውስጥ የሚፈሰሰውን የኋለኛው ዝናብ እንደ ምሳሌ አመለከተ። እነዚያ የጸደይ በዓላት በዘሌዋውያን 23፣1-22 ቀርበው ተጽፈዋል። የመኸር በዓላት በቁጥር 23-44 ውስጥ ናቸው። 2300 ዓመታት ወደ 1844 ያደርሱሃል። ለጸደይ በዓላት ሃያ ሁለት ቁጥሮች፣ ለመኸር በዓላትም ሃያ ሁለት ቁጥሮች። በምዕራፍ ሃያ ሦስት ሁለት ስብስቦች የሃያ ሁለት።

የመለከት በዓል ፍርድ ከአሥር ቀን በኋላ እንደሚደርስ የሚያስጠነቅቅ ነበር፤ የዳስ በዓልም በማስተስረያው ቀን ይቅር ስለተባሉ ኃጢአቶች የደስታ ክብረ በዓል ነበር። ከበዓሉ በኋላ ያለው ሰንበትና ስምንተኛው ቀን የምድርን የሺህ ዓመት የሰንበት ዕረፍት ይወክላሉ።

ነገር ግን፣ ወዳጆች ሆይ፣ ከጌታ ጋር አንድ ቀን እንደ ሺህ ዓመት፣ ሺህ ዓመትም እንደ አንድ ቀን መሆኑን ይህን አንድ ነገር እንዳታውቁ አይሁን። 2 ጴጥሮስ 3፣8።

መጀመሪያው መልአክ የፍርድን መከፈት አወጀ፤ በዚያም ትንቢታዊ ደረጃ 1798፣ የዳንኤል “የመጨረሻው ዘመን” የሆነው፣ የመለከት በዓል ፍጻሜ ነው፤ ነገር ግን በነሐሴ 11 ቀን 1840፣ በ1798 የተሰጠው ያልታተመው የመጀመሪያው መልአክ መልእክት፣ የሁለተኛው ወዮ ትንቢት ፍጻሜ ኃይል ተሰጠው። እስልምና የቀረበውን የፍርድ ቀን የሚያስታውቀው የመለከት በዓል ማስጠንቀቂያ ክፍል ነው።

ለማየት ፈቃደኛ ለሆኑት፣ የመከር ወቅት የመለከትና የዳስ በዓላት፣ በመካከላቸው ፍርድ ያለበትን አልፋና አሜጋ በዓላት ይወክላሉ። እነዚህ በዓላት በዘሌዋውያን ሃያ ሦስት ውስጥ መለየታቸው ድንገተኛ አይደለም። ሃያ ሦስት የማስተስረይ ምልክት ነው። የመጀመሪያው በዓል በሰባተኛው ወር በመጀመሪያው ቀን መሆኑና የመጨረሻው በዓል በሃያ ሁለተኛው ቀን መጠናቀቁም ድንገተኛ አይደለም። የመለከት በዓል የዕብራይስጥ ፊደላት የመጀመሪያው ፊደል ነው፤ የማስተስረይ ቀን መካከለኛው ፊደል ነው፤ የዳስ በዓልም የዕብራይስጥ ፊደላት ሃያ ሁለተኛው ፊደል ነው።

ምዕራፍ ሃያ ሦስት፣ ከቁጥር 23 እስከ 44 ያሉት የዘሌዋውያን ጽሑፎች፣ በ“እውነት ማዕቀፍ” ውስጥ የተቀመጡ ሃያ ሁለት ቁጥሮች ናቸው። በመካከሉ ያለው አሥረኛው ቀን ፈተናን ይለይታል፤ ምክንያቱም አሥር የፈተና ምልክት ነው፤ እና የስርዮት ቀን የጠፉት ዓመፅ የሚመዘገብበትና የሚፈታበት ስፍራ ነው፤ ይህም ዓመፅ በዕብራይስጥ ፊደላት ተራ አሥራ ሦስተኛው ፊደል ይወክላል። የዕብራይስጥ “እውነት” ቃል መካከለኛው ፊደል አሥራ ሦስተኛው ነው፤ እርሱም ከሰባተኛው ወር አሥረኛው ቀን ጋር ይጣጣማል፤ እንደ መንገድ ምልክትም የዕብራይስጥ ፊደላትና የተለየው ቀን ትንቢታዊ ባህርያትን ይዞ አለው። አሥር ሲደመር ከአሥራ ሦስት ሃያ ሦስት ይሆናል። ሰባ የ10 በ7 ብዜት ድምር ነው፤ እና የሰባተኛው ወር አሥረኛው ቀን ደግሞ ከሰባ ጋር ይመሳሰላል፤ ይህም የምሕረት ዘመን መጨረሻ ምልክት ነው።

ከዚያም ጴጥሮስ ወደ እርሱ መጥቶ፣ “ጌታ ሆይ፣ ወንድሜ በእኔ ላይ ስንት ጊዜ ቢበድል ይቅር እለዋለሁ? እስከ ሰባት ጊዜን?” አለው። ኢየሱስም አለው፣ “እስከ ሰባት ጊዜ እላልህ ዘንድ አይደለም፤ ነገር ግን እስከ ሰባ ጊዜ ሰባት ድረስ ነው።” ማቴዎስ 18፣21፣ 22።

ለጥንታዊቱ እስራኤል አራት መቶ ዘጠና ዓመታት ተቆርጠው ተወሰኑ። እነዚህ ዓመታት ከሁለት ሺህ ሦስት መቶው ዓመታት ተቆርጠው የተለዩ ነበሩ፤ በሰባ ሳምንታትም ተመስለው ቀርበው ነበር፤ ስለዚህ ኢየሱስ በዳንኤል ዘጠኝ በ“ሰባ” ሳምንታት የተወከለው የምሕረት ጊዜ ወሰን አራት መቶ ዘጠና መሆኑን ለየ።

በሕዝብህና በቅድስት ከተማህ ላይ ሰባ ሳምንታት ተወስነዋል፤ መተላለፍን ለመፈጸም፣ ኃጢአቶችንም ለማብቃት፣ ስለ በደልም ማስታረቅ ለማድረግ፣ ዘላለማዊ ጽድቅንም ለማምጣት፣ ራዕይንና ትንቢትንም ለማተም፣ እጅግ ቅዱስ የሆነውንም ለመቀባት። ዳንኤል 9፡24።

በዳንኤል 9፡24 “የተቆረጠ” ተብሎ የተተረጎመው ዕብራይስጥ ቃል በብሉይ ኪዳን ውስጥ በዚህ ቁጥር ብቻ የተጠቀሰ ሲሆን፣ ትርጉሙም “የተወሰነ ወይም የታወጀ” ማለት ነው። ይህ ከመደበኛው ሁኔታ “የተቆረጠ” ተብሎ የሚተረጎመውን ቃል የሚለየው ነው፤ ያም ቃል በዘፍጥረት 15 አብራም በቃል ኪዳን የመጀመሪያ እርምጃ መሥዋዕቶቹን ከመቆራረጡ ላይ የተመሠረተ ነው። እስራኤል አራት መቶ ዘጠና ዓመታት የፈተና ጊዜ እንዲኖራት፣ ከዚያም እንደ እግዚአብሔር የቃል ኪዳን ሕዝብ እንድትቆረጥ፣ “የተወሰነ” እና “የታወጀ” ነበር። ሁለት የተለያዩ “መቆረጦች” አሉ፤ አንዱ ያንን ዘመን በሰባ ቁጥር ከአንድ ትልቅ ቁጥር “የተቆረጠ” የፈተና ዘመን መሆኑን የሚወክል ሲሆን፣ የኢዮኤል “አዲሱ ወይን” ከአፋቸው “በተቆረጠ” ጊዜ የፈተና ጊዜ ይዘጋል። ሰባ የፈተና ጊዜ መዘጋትን ይወክላል።

የበልግ በዓላት የዕብራይስጥ “እውነት” ቃል ሦስቱን ደረጃዎች ይይዛሉ። የበልግ በዓላት በዘሌዋውያን 23፡23 ይጀምራሉ፤ የማስተሰረያው ቀን መካከለኛው የምልክት ደረጃ አሥረኛው ቀን እና አሥራ ሦስተኛው ፊደል ሲሆን፣ እነዚህም 23 ጋር ይመሳሰላሉ፤ እንዲሁም የዳስ በዓል በሃያ ሁለተኛው ቀን ያበቃል፣ ከዚያም በዓሉን የሚከተል ታላቅ ሰንበት አለ፤ ክፍሉም በ23፡44 ያበቃል።

ዘሌዋውያን ማለት የሌዋውያን ክህነት ማለት ነው። የጸደይ በዓላት በምዕራፍ 23፡1-22 ተወክለዋል፤ ከዚያም የበልግ በዓላት በ23፡23-44 ተወክለዋል። የጸደይ በዓላት በሀያ ሁለት ቁጥር አንቀጾች ተወክለዋል፣ የዕብራይስጥ ፊደላትም ሀያ ሁለት ናቸው። የበልግ በዓላትም እንዲሁ በሀያ ሁለት ቁጥር አንቀጾች ተቀምጠዋል። የመለከት በዓል በእርቅ ቀን የሚመጣውን ፍርድ መቅረብ ያውጃል። ከዚያም የዳስ በዓል ሰባት ቀን ይቆያል፣ ይህም በሰባተኛው ወር በሀያ ሁለተኛው ቀን ያበቃል። ከእነዚህ ሰባቱ ቀኖች የመጀመሪያው ሥርዓታዊ ሰንበት ነበር፣ እንዲሁም ስምንተኛው ቀን ደግሞ፣ እርሱም ከሰባቱ ቀን በዓል በኋላ የሚሆነው ቀን ነው። የመጀመሪያውና የስምንተኛው ቀን ስምንተኛውን ቀን ከሰባቱ ውስጥ ያለው ስምንተኛ ምልክት ያደርገዋል።

ለእስራኤል ልጆች ተናገረ እንዲህም በል፤ የዚህ ሰባተኛ ወር አሥራ አምስተኛው ቀን ለእግዚአብሔር የዳስ በዓል ለሰባት ቀን ይሆናል። በመጀመሪያው ቀን የተቀደሰ ጉባኤ ይሁን፤ በእርሱም ምንም የባሪያ ሥራ አታድርጉ። ሰባት ቀንም ለእግዚአብሔር በእሳት የተደረገ መሥዋዕት ታቀርባላችሁ፤ በስምንተኛውም ቀን የተቀደሰ ጉባኤ ይሁንላችሁ። ለእግዚአብሔርም በእሳት የተደረገ መሥዋዕት ታቀርባላችሁ፤ እርሱ የክቡር ስብሰባ ነው። ምንም የባሪያ ሥራም አታድርጉበት። ... ደግሞም በሰባተኛው ወር አሥራ አምስተኛው ቀን፣ የምድሪቱን ፍሬ ባሰባሰባችሁ ጊዜ፣ ለእግዚአብሔር በዓልን ሰባት ቀን ታከብራላችሁ፤ በመጀመሪያው ቀን ሰንበት ይሁን፣ በስምንተኛውም ቀን ሰንበት ይሁን። ዘሌዋውያን 23፡34-36፣ 39።

የስምንተኛው ቀን ሥርዓታዊ ሰንበት፣ ከዳስ በዓል በኋላ የሚመጣውን የሺህ ዓመቱን ሰንበት ይወክላል። የጥንታዊቷ እስራኤል በምድረ በዳ ለአርባ ዓመት መንከራተቷ በዳስ በዓል ቀኖች ውስጥ በዳሶች ውስጥ በመኖር ይታሰባል፤ ይህም የኋለኛውን ዝናብ መፍሰስ ብቻ ሳይሆን፣ መላእክት የእግዚአብሔርን ታማኞች ለጥበቃ ወደ ከረብቶችና ወደ ተራሮች በመምራታቸው የያዕቆብ ጭንቀት ዘመንንም ይወክላል።

“በመከራው ዘመን እኛ ሁላችን ከከተሞችና ከመንደሮች ሸሽን፤ ነገር ግን በሰይፍ ወደ ቅዱሳን ቤቶች የገቡት ክፉዎች ይከታተሉን ነበር። ሊገድሉን ሰይፋቸውን አነሱ፤ ነገር ግን ተሰበረ፣ እንደ ገለባም ጎይል የሌለው ሆኖ ወደቀ። ከዚያም እኛ ሁላችን ለማዳን ቀንና ሌሊት ጮኽን፤ ጮኽታችንም በእግዚአብሔር ፊት ወጣ። ፀሐይ ወጣች፣ ጩረቃም ቆመች። ፈሳሾች ፍሰታቸውን አቆሙ። ጮላማና ከባድ ደመናዎች ተነሡ። እርስ በርሳቸውም ተጋጩ። ነገር ግን ከዚያ የእግዚአብሔር ድምፅ እንደ ብዙ ውኃ ከሚመጣበት

የተረጋጋ ክብር አንድ ግልጽ ስፍራ ነበረ፤ እርሱም ሰማያትንና ምድርን አናወጠ። ሰማይ ተከፈተና ተዘጋ፣ በታላቅ ሁከትም ውስጥ ነበረ። ተራሮች በነፋስ ውስጥ እንደሚኖሩ ሸንቦቆ ተናወጡ። የተቆራረጡ ድንጋዮችንም በዙሪያ ጣሉ። ባሕር እንደ ምንቸት ፈለ፣ ድንጋዮችንም በምድር ላይ ጣለች። እግዚአብሔርም የኢየሱስን ምጽአት ቀንና ሰዓት በተናገረ ጊዜ፣ ዘላለማዊውንም ቃል ኪዳን ለሕዝቡ በሰጠ ጊዜ፣ አንድ ነገር ተናገረ፤ ከዚያም ቃላቱ በምድር ሁሉ ሲያንከባለሉ ቆም አለ። የእግዚአብሔር እስራኤል ዓይኖቻቸውን ወደ ላይ አቅንተው ቆመው ነበር፤ ቃላቱም ከይሖና አፍ ወጥተው እንደ እጅግ ታላቅ ነገድዳድ ድምፅ በምድር ሲንከባለሉ ያዳምጡ ነበር። እጅግ አስፈሪ ግርማ ነበረበት። በእያንዳንዱ ነገር መጨረሻ ቅዱሳን፣ ‘ክብር! ሃሌሉያ!’ ብለው ይጮኹ ነበር። ፊታቸው በእግዚአብሔር ክብር በራ፤ ሙሴም ከሲና በወረደ ጊዜ ፊቱ እንደበራ እነርሱም በዚያ ክብር አበሩ። ክፉዎች ከክብር የተነሣ ሊመለከቷቸው አልቻሉም። እግዚአብሔርን በሰንበቱን ቅዱስ ሰማድረግ ያከበሩት ላይ የማያልቅ በረከት በተነገረ ጊዜም፣ በአውሬውና በምስሉ ላይ የድል ታላቅ ጩኸት ተነሣ።”

“ከዚያም ምድሪቱ ልታርፍ የሚገባበት ኢየሱስም ተጀመረ።” Review and Herald, July 21, 1851.

ኢየሱስ ይመለሳል፡ ምድርም በምድር ሰባተኛው ዓመት ሰንበትና በኢየሱስም እንደ ተመሳሰሉ ለአንድ ሺህ ዓመት ታርፋለች። በዘሌዋውያን ሃያ ሦስት ቁጥር ሦስት፣ ለሰው የሰባተኛው ቀን ሰንበት በምዕራፍ መግቢያ ሆኖ ይገለጣል፤ ይህም በሰባቱ ውስጥ በስምንተኛው የሚያበቃውን ምዕራፍ ይጀምራል። እናም ምድር የምታርፍበትን የሰባተኛው ዓመት ሰንበት ይወክላል።

እግዚአብሔርም ሙሴን ተናገረው፣ እንዲህም አለ፡- ለእስራኤል ልጆች ተናገር፣ እንዲህም በላቸው፤ ስለ እግዚአብሔር በዓላት፣ የተቀደሱ መሰብሰቢያዎች እንዲሆኑ የምታውጁቸው እነዚህ በዓላቱ ናቸው። ሥራ ስድስት ቀን ይሠራ፤ በሰባተኛው ቀን ግን የዕረፍት ሰንበት፣ የተቀደሰ መሰብሰቢያ ነው፤ በእርሱ ምንም ሥራ አታድርጉ፤ በመኖሪያችሁ ሁሉ የእግዚአብሔር ሰንበት ነው። ዘሌዋውያን 23፣1-3።

የሃያ ሦስተኛው ምዕራፍ አልፋ የሰባተኛው ቀን ሰንበት ነው፤ የምዕራፍም አሜጋ ምድር ባዶ ሆና የምትቆይበት ሺህ ዓመታት ነው። ይህም ለምድሪቱ በሰባተኛው ዓመት ሰንበትና በኢየሱስም በምሳሌነት ተገልጦአል። የምዕራፍ አልፋ በሰባተኛው ቀን ሰንበት የሚጀምሩ እና በሀያ ሁለተኛው ቁጥር የሚያበቁ የጸደይ በዓላት ናቸው፤ ሲሆን የምዕራፍ አሜጋ በሰባተኛው ወር በሀያ ሁለተኛው ቀን ያበቃል። ከዚያም በኋላ የምድሪቱን የሰባተኛው ዓመት ሰንበት የሚወክል የሥርዓታዊው የስምንተኛው ቀን ሰንበት ይከተላል።

ከአንድ እስከ ሀያ ሁለት ያሉት ቁጥሮች በቅዱስ ስፍራ ውስጥ እንደ ሰማያዊ ሊቀ ካህን ያለውን የክርስቶስን ሥራ ይወክላሉ፤ ከሀያ ሦስት እስከ አርባ አራት ያሉት ቁጥሮችም በቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ ያለውን ሥራውን ይወክላሉ። ዘሌዋውያን የካህናት ምሳሌ ነው፣ እርሱም የክርስቶስን የሊቀ ካህናት አገልግሎት ይወክላል። የሰባተኛው ቀን ሰንበት አልፋ ከፍጥረት እስከ ኋላ ይደርሳል፤ የሰባተኛውም ዓመት አሜጋ ሰንበት እስከ አዲስ የተደረገችው ምድር ድረስ ይዘልቃል። ዘሌዋውያን ሀያ ሦስት በታሪካዊ መልኩ ከፍጥረት እስከ ዳግም ፍጥረት ይዘልቃል።

የትንቢታዊው መልእክት ደስታ ወይም ኅፍረት የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ወይም የእርሱ ሐሰተኛ ቅጂ ያላቸውን ሰዎች የሚያመለክት ምልክት ነው። ይህ እውነት በትረካው ውስጥ እስኪካተት ድረስ፣ ኅፍረቱን የሚያመነጨው ጉዳይ ይታለፋል። እውነተኛውን ዘይት የያዙት ይህን ነጥብ አያመልጧቸውም። ደስታው የተወገዱላቸው ኃጢአቶቻቸው ያላቸውን ሰዎች ይወክላል፤ እነርሱም የዳስ በዓልን በማክበር በሚደሰቱት ሰዎች ይገለጣሉ።

ቃልም ሥጋ ሆነ፣ በመካከላችንም ኖረ፤ (እጅም ክብሩን አየን፣ ከአብ ዘንድ እንደ አንድያ ልጅ ያለውን ክብር) ጸጋና እውነት የሞላበት። ዮሐንስ 1፣14።

“አደረ” ተብሎ የተተረጎመው የግሪክ ቃል “ድንኳን መሆን” ማለት ነው። ኢየሱስ ሥጋ ሆነና ከእኛ ጋር ድንኳን ሆነ። እርሱ የእኛን ሰብአዊ ተፈጥሮ፣ ድንኳናችንን፣ ቤተ ድንኳናችንን፣ ዳስነታችንን፣ ሥጋችንን ወሰደ። ዴጥሮስም እንዲህ ብሎ ተናገረ፡-

እንዲሁም እኔ በዚህ ድንኳኔ ሳለሁ በማስታወስ እናንተን ማንቃት ተገቢ ነው ብዬ አስባለሁ፤ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንዳሳየኝ ይህን ድንኳኔን በቅርቡ እንደምተው እያወቅሁ። 2 ዴጥሮስ 1፡13, 14

ዳውሎስ ይህንን እንዲህ ብሎ ተናገረ፡-

ምክንያቱም ይህ የድንኳናችን ምድራዊ ቤት ቢፈረስ፣ በሰማያት ውስጥ ዘላለማዊ የሆነ፣ በእጅ ያልተሠራ ቤት፣ ከእግዚአብሔር የሆነ ሕንፃ እንዳለን እናውቃለን። በዚህም ውስጥ እንቃተታለን፣ ከሰማይ የሆነውን መኖሪያችንን እንድንለብስ አጥብቀን እየተመኘን፤ እንዲህ ለብሰን ራቁታችንን እንዳንገኝ። በዚህ ድንኳን ውስጥ ያለን እኛ ደግሞ ተጨንገን እንቃተታለን፤ ይህም ልንራቁት ስለምንሻ አይደለም። ነገር ግን ሕይወት ሞትን እንድትውጡ ከላይ እንድንለብስ ነው። 2 ቆሮንቶስ 5፡1-4።

የዳስ በዓል ሰማይ መስኮቶች በሚከፈቱበት ጊዜ የሚፈጸመውን የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች ማጎተም መቀበል በምሳሌነት ያመለክታል። የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ኃጢአቶች በሚወገዱበት ጊዜ፣ ቅዱስ መንፈስ በድል በቆመችው ቤተ ክርስቲያን ላይ ያለ መጠን ይፈስሳል። ለአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ፍርድ ተፈጽሞአል፤ የታተሙትም በዳስ በዓል እንደተመሰለው በቅዱስ መንፈስ ኃይል ሥር የሦስተኛውን መልአክ ታላቅ ጩኸት ለማወጅ ይወጣሉ።

ሥጋችን ቤተ መቅደስ ነው፣ ድንኳንም ነው፤ ይህም ማደሪያ ድንኳን ነው። የዳስ በዓልን ለማክበር ወደ ኢየሩሳሌም የተሰበሰቡት ሰዎች፣ ኃጢአታቸው እንደ ተደረዘ በማክበር ላይ ነበሩ። ሙሴ በምድረ በዳ ማደሪያ ድንኳኑን ለማቆም ተጠቀሰ፣ በመጨረሻም የዳስ በዓል በምድረ በዳ በዳሶች ውስጥ በመኖር ይከበር ነበር፤ ምክንያቱም ኢየሱስ መጨረሻውን ሁልጊዜ በመጀመሪያው ያሳያል።

ስለዚህ፣ ቅዱሳን ወንድሞች ሆይ፣ የሰማያዊ ጥሪ ተካፋዮች ሆናችሁ፣ የምናመነውን ሐዋርያና ሊቀ ካህን ማለትም ክርስቶስ ኢየሱስን አስቡ፤ እርሱም እንደ ሙሴ በቤቱ ሁሉ ታማኝ እንደ ነበረ፣ የሾመውን ለእርሱ ታማኝ ነበረ። ቤቱን የሠራው ከቤቱ ይልቅ ክብር እንዳለው፣ ይህ ሰው ከሙሴ ይልቅ ለበለጠ ክብር የተቆጠረ ሆነ። ቤት ሁሉ በአንድ ሰው ይሠራል፤ ነገር ግን ነገር ሁሉን የሠራው እግዚአብሔር ነው። ሙሴም ስለሚነገሩት ነገሮች ምስክር እንዲሆን እንደ አገልጋይ በቤቱ ሁሉ ታማኝ ነበረ፤ ክርስቶስ ግን በራሱ ቤት ላይ እንደ ልጅ ነው፤ እኛም መታመንንና በተስፋ የምንመካበትን ደስታ እስከ ፍጹም ጽኑ አድርገን ብንይዝ፣ ያ ቤት እኛ ነን። ዕብራውያን 3፡1-6።

እግዚአብሔር የማደሪያውን ድንኳን ቤተ መቅደስ እንዲቆም የተጠቀመበት ታማኝ አገልጋይ ሙሴ ነበር፤ ነገር ግን ክርስቶስ እንደ ሊቀ ካህናትና ሐዋርያ ከአገልጋይ ሙሴ ይልቅ የበለጠ ክብር አለው። ከሙሴ የማደሪያው ድንኳን ቤተ መቅደስ ጀምሮ፣ እስከ ሰሎሞን ቤተ መቅደስ፣ እስከ ሄሮድስ በአርባ ስድስት ዓመት ያደሰው ቤተ መቅደስ፣ እስከ ሰው ቤተ መቅደስ ከአርባ ስድስት ክሮሞሶሞቹ ጋር፣ እና ከ1798 እስከ 1844 ድረስ ያለው የሚላራውያን ቤተ መቅደስ፣ እነዚህ ሁሉ በእግዚአብሔር የተሠሩ ነበሩ። በልዩ ልዩ የቤተ መቅደሶች መገለጫዎች ያለው የትንቢታዊ መስመር በዔደን ገነት የሚጀምር ሲሆን፣ ከኃጢአት በኋላ በገነቱ በር ላይ፣ ከዚያም ከጥፋት ውኃ በኋላ እስከ ሙሴ ድረስ ባሉት መሠዊያዎች ይቀጥላል፤ ሦስቱ ዋና ዋና የመንገድ ምልክቶች ሙሴ፣ ክርስቶስ፣ እና አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ናቸው።

ሙሴና ክርስቶስ የጥንቷ እስራኤል አልፋና አማካኝ ይወክላሉ፤ በአንድነትም አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ደግሞ የሚወክለውን የሰብአዊነትና የመለኮት ጥምረት ይወክላሉ። በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ የሶስተኛው መልአክ መምጣት ጊዜ ዮሐንስ መቅደሱን እንዲለካ ተነግሮታል፤ እና ያው መልአክ በ9/11

ሲመጣ ዮሐንስ መቅደሱን እንደገና እንዲለካ ተነግሮታል። በሁለቱም ሁኔታዎች የ1,260 ቀናትን አደባባይ እንዲተው ተነግሮታል። በ2023 ያው መልአክ መጣ፣ እና አሁን የእግዚአብሔር ሕዝብ መቅደሱን እንዲለኩ ተጠርተዋል። 1,260ዎቹ ቀናት፣ ወይም ሦስት ቀን ተኩል፣ በ2023 ተፈጸሙ፤ ከዚያም ጊዜ ጀምሮ እስከ የእሱድ ሕግ ከመድረሱ ጥቂት በፊት ድረስ መቅደሱ ሊነሣ ይገባል። 2024 መሠረቶቹ የተጣሉበትን ዘመን አመለከተች፣ እናም በዚያ ዓመት “የትንሽ ነገሮችን ቀን የናቁ” በማለት የተገለጸው አመፅ እንደ ቡድን ተገለጠ፤ ይህም ራእዩን የሚያቆመውን ምልክት ሚሊር ለየበትን መለያ በመቃወም ታየ።

ከዚህም በላይ የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ መጥቶ እንዲህ አለ፤ የዘሩባቤል እጆች የዚህን ቤት መሠረት አኑረዋል፤ እጆቹም ደግሞ ያጠናቅቁታል፤ የሠራዊት ጌታም ወደ እናንተ እንደ ላከኝ ታውቃላችሁ። የትንሽ ነገሮችን ቀን የናቁ ማን ነው? እነርሱ ደስ ይላቸዋልና፣ በዘሩባቤል እጅ ውስጥ ያለውን የሚዛን ገመድ ከእነዚያ ሰባቱ ጋር ያያሉ፤ እነርሱም በምድር ሁሉ ዙሪያ ወዲህና ወዲያ የሚመላለሱ የእግዚአብሔር ዓይኖች ናቸው። ዘካርያስ 4፡8-10።

ሚሊር ራእዩን የሚያቆምባቸው ሮም መሆኗን ያደረገውን መለየት መካድ፣ መሠረቶቹን መካድ ነው፤ እርሱም “የትንሽ ነገር ቀንን መናቅ” ነው። የሚለራውያን እንቅስቃሴ የመጀመሪያውና የሁለተኛው መላእክት የአልፋ እንቅስቃሴ ነበር፤ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህም እንቅስቃሴ የሦስተኛው መልአክ የአሜጋ እንቅስቃሴ ነው። እርሱ ከአልፋው ሆኖ ሁለት እጥፍ የበለጠ ኃይል ነው። በዚህ ትንቢታዊ አስተዋፅኦ የሚለራውያን እንቅስቃሴ መሠረቶች “የትንሽ ነገር ቀን” ናቸው። በዕንባቆም ሁለት ጽላቶች ላይ የተወከለውን ማንኛውንም መሠረታዊ እውነት መናቅ ሞት ነው፤ ምክንያቱም በዳንኤል አሠራ አንድ ቁጥር አሠራ አራት የተቋቋመው ራእይ ሰሎሞን የገለጸው ያው ራእይ ነው።

ራእይ በሌለበት ሕዝቡ ይጠፋል፤ ሕጉን የሚጠብቅ ግን ብፁዕ ነው። ምሳሌ 29፡18።

የመጨረሻው የድንጋይ ራስ ራእይ ድንቅ ነው፣ ምክንያቱም የመሠረቱ ዋና የማዕዘን ድንጋይ ራሱ ደግሞ የራስ ድንጋይ እንደሆነ ይለይታል፤ ነገር ግን በሃያ ሁለት እጥፍ የበለጠ ኃይል አለው። የ2024 አልፋ መሠረታዊ ፈተና ውጫዊው አእምሮአዊ የማህተም መልእክት ነበር፤ የ2026 አሜጋ የቤተ መቅደስ ፈተናም ውስጣዊው መንፈሳዊ የማህተም መልእክት ነው። አንዱ የአውሬውን ምስልና ምልክት ይለያል፤ ሌላውም የእግዚአብሔርን ምስልና ምልክት ይለያል። ያ የአሜጋ ውስጣዊ ፈተና በሚሊር ሕልም ውስጥ ባሉት ሁለት ምልክቶች ይወከላል፤ እነርሱም በኋለኞቹ ዘመናት ክስተቶች አውድ ውስጥ መገለጽ አለባቸው። ጎተራው ምንድን ነው? ሥጋውስ ምንድን ነው?

እነዚህን ነገሮች በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላቸዋለን።

በኢየሱስ ዘመን የአይሁድ ጋብቻ በሦስት ዋና ደረጃዎች ይከናወን ነበር፣ እነርሱም ብዙ ጊዜ በወራት ወይም በአንድ ዓመት ላይ የተዘረጉ ይሆኑ ነበር። የመጀመሪያው ደረጃ በእጩኝነት የሚታወቀው ሕጋዊ ጋብቻ ነበር፤ በዚያ ጊዜ ጋብቻው በሕግ ይመሠረት ነበር፣ ነገር ግን ሙሽራይቱና ሙሽራው ተለይተው ይቆዩ ነበር፤ በዚህ መካከል ሙሽራው ለሙሽራይቱ ስፍራ ለማዘጋጀት ወደ አባቱ ቤት ይመለስ ነበር። ስለዚህ ነው ማርያም፣ የዮሴፍ ሚስት፣ ከእርሱ ጋር ከመኖሯ በፊት እንኳ ሚስቱ ተብላ የተጠራችው። በዚህ የጊዜ ወቅት ያለ ታማኝነት እንደ ዝሙት ይቆጠር ነበር።

የመጠበቂያው ጊዜ የተወሰነ አልነበረም፤ ቀናት፣ ሳምንታት ወይም ወራት ሊሆን ይችል ነበር። ይህ ያልተወሰነነት የምሳሌው አስፈላጊ ክፍል ነው። አባቱ የሙሽራቱን ድንግልና ለማረጋገጥ እስከ አንድ ዓመት ድረስ ሊጠብቅ ይችል ነበር። ሙሽራው የመመለሱን ትክክለኛ ቀን ወይም ሰዓት አያስታውቅም ነበር፤ ምክንያቱም መቼ እንደሚሆን መወሰን የአባቱ ውሳኔ ስለነበረ ነው፤ ስለዚህ ሙሽራቱ ሰርጉ እንደሚመጣ ታውቅ ነበር—ነገር ግን መቼ እንደሆነ አታውቅም ነበር። ይህ ያልተወሰነነት ሆነ ተብሎ የተደረገ ነበር፤ እናም

አባቱ ሙሽራውን ሄዶ ሙሽራቱን እንዲወስድ እስኪያዝዘው ድረስ በጉዳዩ የተካተተው ሁሉ ዘግይቶ ቆይቷል።

አባቱ፣ “ሂድና ሙሽራህን አምጣ” በሚል ጊዜ፣ ሙሽራው በሌሊት ከወዳጆቹ ጋር፣ እየጮኹና መለከት እየነፋ ይመጣ ነበር። ይህም ሁልጊዜ በሌሊት ይሆን ነበር። ምክንያቱም በእስራኤል ምድር የቀን ሙቀት ጨቋኝ ሊሆን ስለሚችል ረጅም ርቀት በቀን ሙቀት መጓዝን ለመቆጠብ ነበር። የመንገድ መብራቶች ስላልነበሩ ፋናዎችና ዘይት ያስፈልጉ ነበር። ሰልፍም ለሰዓታት ሊቆይ ይችል ነበር። በጥንታዊ ዕብራውያን ጋብቻ ወቅት በሰልፎቹ ላይ ይፋ ይነገር የነበረው ትክክለኛ ሥርዓታዊ አነጋገር፣ “እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል!” የሚል ነበር።

በምሳሌው ውስጥ የተጠቀሱት ደናግል (የሙሽራይቱ ሴት አገልጋዮች) በዘፈቀደ የተገኙ ሴቶች አልነበሩም፤ እነርሱ የሙሽራይቱ አገልጋዮች ነበሩ። ከእርስዎም ጋር እየተጠበቁ ነበር፤ በሰልፍም ውስጥ እንዲቀላቀሉ የሚጠበቅባቸው ነበር፤ በማንኛውም ሰዓት ዝግጁ መሆንና ወደ ሙሽራው ቤት የሚወስደውን መንገድ ለማብራት የራሳቸውን ዘይት መሸከም የእነርሱ ኃላፊነት ነበር። ፋናሶቹ ፈጥነው ይቃጠሉ ነበር፤ ስለዚህ ጉዞው ረዥም ቢሆን የተጨማሪ ዘይት ማምጣት አስፈላጊ ነበር። ዘይቱን በጋራ የመካፈል አሠራር አልነበረም።

በጥንታዊው ሰልፍና ጋብቻ ውስጥ መዘግየት የተለመደ ነበር፤ በባህላዊ አካሄድም ችግር አልነበረም። መዘግየት የሚጠበቅ ነበር፤ መተኛትም የተለመደ ነበር። ልዩነቱ በመተኛቱ ላይ ሳይሆን በመዘጋጀቱ ላይ ነው፤ በንቃት ላይ አይደለም። ሞኞቹ ደናግል ጠቢባኑ እንዳደረጉት ለመዘግየት አልተዘጋጁም። ሕጋዊ እጮኝነት እስከ ጋብቻው ፍጻሜ ድረስ ያለው ዘመን አንድ ዓመት ሊወስድ ስለሚችል ሁሉም ይተኙ ነበር።

ከሰልፍ ጋር የተጓዙት ወደ ሙሽራው ቤት ሲደርሱ፣ የጋብቻ ግብዣው ተጀመረ፤ በሩም በፍጹም ተዘጋ፤ ዘግይተው የመጡትም አልተፈቀደላቸውም። ይህ ጭካኔ አልነበረም—ልማድ ነበር፤ ምክንያቱም በሩ ከተዘጋ በኋላ የሚያንኳኳ ማንኛውም ሰው ከሰልፍ አካል እንዳልነበረ ይገልጥ ነበር።

ኢየሱስ ምሳሌያዊ ምስል እየፈጠረ አልነበረም፤ እንዲሁም ብዙ ጊዜ እንደሚያደርገው ለዚህ ምሳሌ ምንም ማብራሪያ አልሰጠም። ማብራሪያ እንዲሰጥም አላስፈለገውም፤ ምክንያቱም እነዚህ ሁሉ ባህላዊ ዝርዝሮች በአድማጮቹ ዘንድ ፈጽሞ የታወቁ ነበሩ። ኢየሱስ የሚያመለክተው ረቂቅ ጽንሰ-ሐሳብ ሳይሆን በምሥራቃዊ አገር ያለ ትክክለኛ የጋብቻ ሥርዓት ነበር።

ዝርዝሩ ከዕብራውያን ምስክርነት እንዲሁም ከሮማውያንና ከግሪካውያን ዘመናት የታሪክ ጸሐፊዎች ሙሉ በሙሉ የተደገፉ ናቸው።

ሚሽና (ከክርስቶስ በኋላ 2ኛው ክፍለ ዘመን የተጻፈች ቢሆንም፣ ከ70 ዓ.ም. በፊት ያሉ የቤተ መቅደስ ዘመን ልማዶችን የሚጠብቅች)

ታልሙድ (የኋለኛ ጊዜ ስብስብ ቢሆንም፣ ከቀደመ ልማድ የሚጠቅስ)

ዮሴፍስ (የመጀመሪያው ክፍለ ዘመን የአይሁድ ታሪክ ጸሐፊ)

የራቢያን የሠርግ ሥርዓተ አምልኮና የሕግ ውይይቶች

የይሁዳን ምድር የተመለከቱ ግሪክ-ሮማውያን ገጽገጽነቶች

ዮሴፍስ የተዋቀረ የ“ሰርግ መመሪያ መጽሐፍ” አይሰጥም፤ ነገር ግን እርሱ በቅድሚያ የሚገምታቸው ሕጋዊና ባህላዊ ዝርዝሮች ከሚሽና/ታልሙድ መግለጫዎች ጋር ፍጹም በሆነ መልኩ ይስማማሉ። ሚሽና ዋናው ምንጭ ነው።

ምሳሌው በመጀመሪያው ክፍለ ዘመን በነበረ አይሁዳዊ አድማጭ ላይ እጅግ ኃይለኛ ተጽእኖ አሳርፎ ነበር፤ ምክንያቱም በማቴዎስ 25 ውስጥ ምንም የሚያስረዳ ነገር አልነበረም። የእኩለ ሌሊት መምጣት የተለመደ ነበር፤ መብራቶችና ዘይቱ ግልጽ አስፈላጊ ነገሮች ነበሩ፤ እናም በሕጋዊው የጋብቻ እጭኝነትና በእኩለ ሌሊት ሰልፍ መካከል መዘገብ የሚጠበቅ ነገር ነበር፤ የተዘጋውም በር የተለመደ ሥርዓት ነበር! የተገለጹት ደናግል አፍረው ነበር፤ ለኢየሱስ ዘመን አይሁዳዊ አድማጮችም የእነዚያ ሰነፍ ደናግል እፍረት ፍጹም የሚገባ ነበር። ሥርዓቱን ሙሉ በሙሉ ያውቁ ስለነበር፤ የኢየሱስ አድማጮች ለሰነፎቹ ደናግል ምንም ርኅራኄ አያሳዩም ነበር፤ ምክንያቱም በሰልፍ ውስጥ እንድትሳተፍ የተጠራች ማንኛውም ድንግል መዘጋጀት ፍጹም ኃላፊነት እንደሆነ ሁሉም ያውቁ ነበር። እነዚህ እውነቶች ለአይሁዳዊው አድማጭ እጅግ ግልጽ ስለነበሩ፤ ኢየሱስ ስለ ምሳሌው ማንኛውንም ማብራሪያ ማቅረብ አላስፈለገውም።